

Livet er mer ...

Tips om personer som er engasjert i aktiviteter eller har hatt opplevelser som ikke er relatert til legeyrket, sendes til tidsskriftet@legeforeningen.no

Med go'fot for dixieland og be-bop

Hva er det egentlig med leger og jazz? – Vi vet ikke svaret, medgir psykiateren Per Høglend. – Ikke annet enn at både jazz og psykiatri er et komplekst anliggende som snakker til følelsene, så vel som til intellektet.

Kjært barn har mange navn – også for professoren ved Det medisinske fakultet, Universitetet i Oslo. I 2000 het avkommet *Per Høglend Quintet*. «Album som dette bekrefter inntrykket av at norsk jazz er inne i en gullalder. Et fremragende resultat,» skrev Aftenpostens kritiker da hans første utgivelse var et faktum. I dag er det Norwegian Psychiatric Society Orchestra eller Per Høglend Septet som gjelder. Enda en CD er kommet på markedet. Den bærer tittelen *Psychiatry meets Jazz* og er signert et ensemble på sju.

Synergi

I det sivile liv er fire av dem psykiatere, en er sivilingeniør, en annen er lærer mens sistemann er seniorrådgiver og tidligere sykehusdirektør. Her er blå blues, ballader, bossanova og be-bop i skjønn forening. «Sweet Georgia Brown», «My Funny Valentine», skandinaviske folketonen som «Ack, Värmeland, du sköna» og «The End of a Tune».

Per Høglend trakterer trompet og er vokalist. Hans legekolleger Knut Onstad spiller gitar og synger, Patrick Westin spiller klarinett, alt- og barytonsaksofon, og Øivind Bergersen supplerer blåserekkene med trombone.

– Vi har spilt sammen siden 1980-tallet. Moderne og tradisjonell jazz, swing og søramerikansk musikk. Det brede repertoaret har gitt oss oppdrag på kunstutstillinger, i bryllup og jubileer foruten konserter ved fagkongresser i inn- og utland, forteller orkesterlederen.

Han har spilt på klubber fra Hammerfest til Arendal. Også under de internasjonale jazzfestivaler i Molde, Kongsberg og i Århus har septetten fått publikum til å

svinge med. I 1997 ble Norwegian Psychiatric Society Orchestra invitert til Beijing med konsertopptreden for Den amerikanske ambassade, såvel som på hoteller i den kinesiske hovedstaden. Mer enn 30 års erfaring som solist og leder av jazz- og danseband, gjør at initiativtakeren ser flere forbindelser mellom profesjon og fritidssyssel. – Det tar like mange år å bli en god psykiater som jazzmusiker. Foruten å måtte være litt gærne i begge leirer, er orkesterets medlemmer enige om én ting til: Ved å spille sammen stimuleres det profesjonelle livet, like mye som det private, sier professoren.

Lykkelig kvintett

Det er ikke bare på klubber i Oslo-området at jazz og leger går i tospann. Med Notodden som base har en annen håndfull psykiatere gitt ut CD-plater gjennom de siste fire årene.

Kjernen kaller seg Dr. Jazz og består av Pål Hartvig (vokal), Ole Bjørn Kolbjørnsrud (rytmegitar) og Harald Løseth (sologitar). Bassist er Åge Skullerud, som er lektor i videregående skole. Også her er den svenske psykiateren Patrick Westin involvert med sin saksofon, klarinett og fløyte.

Det går gjerne slik når man flagger sin lidenskap overfor kolleger. – Samsillet kom i stand ved at Hartvig og jeg oppdaget en felles og meget sterk kjærlighet til *The American Songbook*; melodier og tekster unnfanget i årene 1925–55. Begge hadde erfaring som utøvere av denne musikken, og veien til et ensemble var kort, forteller Harald Løseth, som til daglig er overlege ved psykiatrisk poliklinikk, Notodden sykehus.

Siden starten i 1997 har det også i Dr. Jazz funnet sted en forbrødring på tvers av profesjonene. Etter noen live-opptredener tok kvartetten kontakt med legemiddelfirmaet Pfizer. De foreslo at det kunne lages en plate til utdeling på kollegiale møter. Siden ballet det på seg.

– Kort før innspillingen ble vi en meget lykkelig kvintett, idet en ny lege trådte inn. Patrick Westin er fra vår storebror i jazz-

Per Høglend og hans septett (bak f.v.) Ola Grønseth, Knut Onstad, Stig Hvalryg, Øyvind Bergersen og Patrick Westin. Morten Oulie ved klaveret.

sammenheng, Sverige, og hadde plateinnspillinger på høyt nivå bak seg. Hans be-bop-forankring har gitt et løft til en ellers tradisjonell swinggruppe, sier Løseth. På CD-en fra 2001 var Per Høglend med som gjestespiller. – Det gav gruppen et vesentlig kvalitativt løft, mener gitaristen.

Trenger støtte

Nykommeren *Mind and Music* lanseres i disse dager under et fagsymposium for spesialister i psykiatri. Nok en gang er CD-en supplert med musikalske krefter utenfor Telemark. Blant annet er Geir Rørbakken, geriatervest ved Aust-Agder sykehus, med som gjestespiller på trommer.

– Repertoaret er som vanlig standardlåter fra *The American Song Book*. Spillestilen er swing/mainstream-jazz. Cato Poulsen, den grå eminense i norsk jazzliv og musikkansvarlig i den Oslo-baserte *Jazzradio 'n*, leverer et sterkt bidrag. Vi har også med musikalske talenter fra Pfizer som bidrar på ett spor med munnspill og sang, forteller Løseth.

Om hobbymusikantene har betenkeligheter ved at CD-utgivelsene er sponset av legemiddelindustrien?

– Det er mye grått i hverdagen. Derfor trenger vi slike fargeklatter som våre musikalske prosjekter representerer. Dessuten løper taksameteret fort i et studio, svarer Harald Løseth.

Han får tonefølge av Per Høglend:

– Det hadde kort og godt ikke blitt noe av vår siste CD dersom vi måtte tatt 70 000 kroner av egen lomme, sier han. Imidlertid var det viktig å få full kontroll med det musikalske innholdet da Norwegian Psychiatric Society Orchestra mottok støtte fra H. Lundbeck AS til den siste produksjonen. Orkesterlederen fra Oslo avslører at en ny, egenfinansiert CD er på beddingen (se www.podiet.no/perhoglend). As time goes by...

Kari Ronge

kari.ronge@legeforeningen.no
Tidsskriftet